

විදුලයේ ඇද ඇසලින් සවිකර ඇති විවිධාකාර යන්ත්‍ර වලින් නැගුණ බිජ් හඬ හැරෙන්නට වෙහෙත් කිසිදු හඬක් නිරායාට නැසුණි. ඒ සිටින්න බිජ් හඬ පවා ඇගේ සිටින ඇති කළේ ඇති මගේ නිතියයි. කිසියම් මොහොතක ඒ හඬ පවා හටවී යනු ඇති බව යන නිතියෙන් මුසුපත්ව සිටියාය.

කිසිවකු සිය උර මත නැවු ඇතැ පහසින් නිරායා ගිය මසවා බැලුවාය. හසන්න ඇලලෙණිය සිය ගිය මත විසල් බරක් දරා සිටින්නකු සේ නමා පිටුපසින් සිටිගෙන සිටිනු ඇ දුටුවාය. අවුල්ව ගිය නිසාසේ සකස් කරගන්නට හෝ නොවෙහෙසි ඇ මතුගේ මුහුණට මුහුණ ලා සිටින්නාය. කළුගිවි පිරි තිබූ ඇගේ ඇස් කෝපයෙන් දිලුණු මතු දුටුවේය. ඇය කියන්නට යන්නේ කුමක්දැයි මතු දැන සිටියේය.

"ඇසම් සොර නිරි... මං මේ කිසිම දෙයක් දන්න නැහැ..." මතු පහත් හසින් කීවේය.

නිරායා මතුගේ වදන් නැසුණා සේ බලා සිටියාය. පිටිතයේ පළමු වතාවට හමු වූ කෙනෙකු දෙය බලා සිටින්නා සේ මතු දෙය බලා සිටියාය. කල්පනා කරන්නට බොහෝ දේ ඇගේ සිතේ විය. යාන්තුවරයකු සහ රාක්ෂයකු අතර වෙනස කුමක් විය හැකිද? යහපත් මිත්‍රයකු ලෙස ලැබී සිටින මේ පුද්ගලයා කවරකු විය හැකිද? මේ මිනිසා කිසිවකුගේ ඉන්නකු, මන්තූකාරයකු, වංචාකාරයකු එසේත් නොවේ නම් බලල් අතක් හෝ විය හැකිද?

රායකු එසේත් නොවේ නම් බලල් අතක් හෝ විය හැකිද?

"මා වස්චයා කරන්න..." නිරායාගේ බැල්ම තව දුරටත් දරාගත නොහැකි වූ තැන මතු හැටහා කීවේය. "... මං මේ කිසිම දේටත් සම්බන්ධ නැහැ"

නිරායාගේ ගිය සැලීම ඇඟවූයේ මතු තව දුරටත් විශ්වාස නොකරන බවද?

"අපි එලියට යමු..." මතු කීවේය. ඇගෙන් පිළිතුරක් ලැබෙන්නට පෙරම මතු ආපසු හැරුණේය. ඇ මතු නොකතා විදුල දෙය මොහොතක් බලා සිටියාය.

"මං මේකට කොහොම හරි මුණ දෙනවා විදුල" ඒ අතර ඇ සිතේ මම්බුවාය.

මතු සම්බන්ධයි

Uncertainty is certain

There is only one thing in the world that is certain
And that is uncertainty
We cannot be sure of what is next
Because nothing is set
We could lose all we had
Or make more than we ever dreamed
We have to be thankful for everything that we own
Because we do not know when it would be gone
Uncertainty is what makes life worth living
Because its exciting when you do not know what is coming

There is only one thing in the world that is certain and that is uncertainty. Today we hope for tomorrow, we think ahead and plan what we might do, but how are we certain that we are going to complete these tasks, are we even sure that tomorrow will come? But a life with uncertainty is what makes a life worth living, we live in the moment not worrying about what is ahead of us, we will never be able to predict where the next path may take us until we are actually walking on it.

A child will dream of what they want to be when they grow up, but it is never certain that they would become what they wish for when they grow older. What about when you organize an event or gathering you could spend days or months planning it and it the last minute something may happen and you may not be able to attend. That is why nothing is set in stone until you are actually doing it, now I am writing this article but I can never be certain what will happen an hour from now. Our lives are based around uncertainty and we have to accept that things may not always go as we planned.

We take so much for granted, because we live in a world where everything we want is available for purchase. We throw away food and products that we could still use and do not realise how precious a small scrap of food could be to someone else. We take so much for granted, one day we could lose everything we have and then what would we do? We live in the world were strive on establishment and devices of the 21st century, we are never thankful for what we have and we will not know what we had until it is gone. We have to learn to be grateful for the little things and feel blessed to be living in a world that just keeps on growing. Someone that works at an office plans his schedule for tomorrow, and once the stress for today's work day is over they start worrying about tomorrows. They go home and greet their family half-heartedly with their schedule for tomorrow lingering in their mind. But why don't they live in the moment. Their children or family wait all day for them to come home, to greet them and ask them about their day. How disappointed would they be if as soon as their mom or dad came home they went and locked themselves in their room? We should live in the moment and spend more time with our loved ones, aren't they one of the most important things in our life? There will be one day when you come home and people that used to greet you before would not be around anymore, do you want to look back and regret that you did not give them more attention, they were always there for you and you should be able to say that you were there for them.

At the same time uncertainty is not always a bad thing. Uncertainty is what creates some of the best memories that we will have. Like when you go to a job interview and once you are finished you feel unsure about whether you got the job or not, anything could happen at that point. But when you get that phone call don't you feel happy and relieved. That uncertainty brought you even more joy. Some of the most successful people living today had started their lives in poverty, living with the bare minimum. They were sure that poverty was how they were going to spend the rest of their lives, but they ended up doing amazing things and when they look back at the past it would bring them more joy. Make the most of what you have today because tomorrow it may be gone, and do not be upset if you have nothing today because tomorrow you could gain more than you could imagine.

**PRIME PROPERTY IN GAMPAHA,
BALUMMAHARA
FOR SALE**

65 PERCH LAND WITH 2 STORY BUILDING FACING KANDY ROAD.
IDEAL FOR BUSINESS/RESIDENCY

PRICE Aus\$850,000

CONTACT
0430122798
+94 7722535253
Email: sasanimail@gmail.com

WELIVITIYA LAWYERS

LAKSHMAN WELIVITIYA
Senior Lawyer
LLB, MA, Attorney-at-law
Justice of Peace and Unofficial Magistrate (Sri Lanka)

Barrister & Solicitor

- Criminal matters
- Divorce and family matters
- Litigation
- Power of Attorney and Wills
- Conveyancing and Property law & Any other legal matters

Over 25 years of reliable and honest experience in the legal profession.

23 Bassett Street
Dandenong VIC 3175
E-mail: lwelivitiya@yahoo.com.au

Tel: (03) 8759 1824
Fax: 8759 1824
Mob: 0433 268 209

35 වන පිටුවේ

නුවණින් දැක්මට ජනාධිපතිවරයා අසමත් විය. වසර තිහක් පැවැති යුද්ධය අවසාන වන විට අප විනාති මිනිසුන් පිරිසක් බවට පත්ව සිටියෙමු. අපේ සමාජයේ අන්තර් සම්බන්ධතාවල ආගම, වර්ගය ආදී සියළු දේ විනාශ අවුල්කමට පත්ව තිබුණි.

එමෙන්ම යුද්ධය ජනගහණය කරන විට අප රටේ පවතින ආණ්ඩුක්‍රමය මෙන්ම ඒ යටතේ පවතින ආයතන ක්‍රමයද මුළුමනින්ම කුණුටු තිබිණ. කිසිම දෙයක් එක අතකින් හෝ ඉදිරියට යාමට නොහැකි තැනක සිටි තිබිණි. ප්‍රභාකරන් පරාජය කළ විරයා මේ මතුපහට පහ ආණ්ඩුක්‍රමයට සිදුව ඇති හස්පැත්තිය නොදැක්කේය. එබැවින් ඒවා ප්‍රකාශිතව කිරීම පිළිබඳ හැඟීමක් පවා මතුට නොහැකිවිය. මතු දුටුවේ යටිතල පහසුකම්වලට සිදුව ඇති හානියයි. එය නොවැදගත් නොවූවද එවා වැදගත් වන්නේ මතුපහට පහ ආයතන ක්‍රමයට සිදුව තිබූ හානියයි. පාර කාපටි කිරීමෙන් වියදම් නොලැබෙන අවුල්කම තවදුරටත් පවතින බව මතුට නොපෙනීය. ඒ මගින් මේ රට පාලනය කිරීමට ඇති සැලැස්මය අසිතිය වර්ග අතින් කරගන්නේය.

දැන් රට හමුවේ ඇති අභියෝගය වන්නේ මේ තත්ත්වය වෙනස් කරන්නේ කෙසේද යන්නයි. යුද්ධයෙන් ජයගෙන යෝධයෙක් බවට පත්වූ රාජපක්ෂ හමුවේ අඟුල්මිරිටන් බවට පත්වූ සෙසු දේශපාලන නායකයන්ට මේ අභියෝගය ජයගත හැකිවේද? අඟුල්මිරිටේ එකා පිට එකා හැන ඒ සියළු දෙනාට එකක් බවට පත්විය හැකි නම් සමහර විට ඒ හැකියාව ලැබෙනු ඇත.

එහෙත් අද රටේ මහජනයා අතර සියළු දේපොලක පක්ෂ ගැන විශාල සැකයක් තිබේ. සියළු දේපොලකයන් කරන්නේ හම්බකරගැනීම බවට මතයක්ද තිබේ. සියළු දේපොලක පක්ෂවලට ඉදිරි දක්මක් නොමැති බව සිතන පිරිසක් රටේ සිටී.

රජයේ සේවකයකුට පවා දීර්ඝ කාලයක් එකම සේවා ස්ථානයක රැඳී සිටීමට ඉඩදීම සුදුසු නොවේ. රජය බලය සම්බන්ධයෙන්ද එය එසේමයි. එක දිනට එක පුද්ගලයකුට දෙන ගණනින් බලයේ සිටීමට ඉඩ නොදිය යුතුයි. සිවිලි නොසුදුසුය. විධානන ජනාධිපති ධුරය සම්බන්ධයෙන් එය අතිශයින්ම අදාළය.